

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., v právní věci žalobce **T. N.**, bytem H. Š. 371, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému **Městskému úřadu Litovel**, se sídlem nám. Přemysla Otakara 778, Litovel, **o ochraně před nezákonným zásahem žalovaného,**

t a k t o :

- I. Návrh na vydání eventuálního petitu se **o d m í t á.**
- II. Žaloba se **z a m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A. Vymezení věci

Žalobce se včasnou žalobou podanou dne 28. 6. 2017 Krajskému soudu Ostrava, pobočka v Olomouci, domáhal ochrany před tvrzeným nezákonným zásahem žalovaného, který dle v žalobě uvedených tvrzení spočíval v nedoručení rozhodnutí o přestupku č. j. LIT 11793/2017, které bylo vydáno žalovaným dne 7. 6. 2017, zástupkyni žalobce Ing. Š. Š., bytem K. 183, U. B. Žalobce se cítil být

uvedeným postupem žalovaného zkrácen na svých právech, zejména pak na právu na obhajobu, a domáhal se doručení zmíněného rozhodnutí žalovaného jmenované zástupkyni *in eventum* prohlášení zásahu žalovaného za nezákonný.

Žalovaný zahájil dne 19. 12. 2016 řízení pro podezření ze spáchání přestupku žalobce podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu č. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl žalobce dopustit dne 23. 11. 2016 při řízení motorového vozidla v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 uvedeného zákona. Pro vedené řízení si žalobce v souladu s ustanovením § 33 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zvolil výše jmenovanou Ing. Š. Š. jako svého zástupce, což doložil žalovanému plnou mocí ze dne 2. 1. 2017. Substituční plnou mocí ze dne 17. 1. 2017 uvedená zmocněnkyně doložila žalovanému oprávnění pana V. Z., bytem J. 32/96, O., k zastupování své osoby v uvedeném řízení. Žalovaným bylo dne 7. 6. 2017 vydáno rozhodnutí o přestupku č. j. LIT 11793/2017, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku. Toto rozhodnutí bylo následně dne 20. 6. 2017 doručeno žalobci. Výše jmenovanému zástupci zmocněnkyně panu V. Z. bylo dne 26. 6. 2017 rozhodnutí doručeno fikcí.

Žalobce se následně žalobou podanou dne 28. 6. 2017 Krajskému soudu Ostrava, pobočka v Olomouci, domáhal ochrany před tvrzeným nezákonným zásahem žalovaného, který spatřoval v nedoručení rozhodnutí žalovaného zástupkyni žalobce a z toho plynoucí omezení žalobce na jeho právech, konkrétně právu na obhajobu.

Zástupkyní žalobce bylo dne 3. 7. 2017 doručeno žalovanému blanketní odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí, v němž uvedla, že jí jako zástupkyni žalobce nebylo do té doby doručeno předmětné rozhodnutí a vzhledem k jeho ztrátě žalobcem se s ním nemohla seznámit.

Ze strany žalovaného bylo v jeho vyjádření k podané žalobě, které bylo doručeno soudu dne 31. 7. 2017, uznáno pochybení spočívající v nedoručení rozhodnutí zástupkyni žalobce, ovšem vzhledem k následné nápravě vadného postupu, tedy doručení zmíněného rozhodnutí zástupkyni žalobce dne 13. 7. 2017, neměl žalovaný návrhy obsažené v žalobě za důvodné. Následné doručení zástupkyni žalobce žalovaný dle svého vyjádření chápal jako provedení jiného úkonu, kterým žalobce uspokojil, a navrhl proto postup dle ustanovení § 47 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tedy zastavení řízení z důvodu uspokojení žalobce.

B. Žalobní tvrzení

Žalobce v žalobě namítá nezákonný postup žalovaného, a to z následujících důvodů.

Žalovaný dle tvrzení žalobce doručil rozhodnutí o přestupku žalobce ze dne 7. 6. 2017 pouze žalobci, nikoli jeho zvolené zástupkyni Ing. Š. Š. V době podání

žaloby toto rozhodnutí žalobce z uvedeného důvodu nepovažoval za zákonně doručené a chápal ho tedy jako nezpůsobilé vázat na sebe právní následky. Přípustnost a vhodnost podání žaloby proti nezákonnému zásahu podpořil rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 2 As 190/2014 – 52, na základě kterého uvádí, že doručení rozhodnutí nesprávné osobě není nezákonnou činností ani jiným procesním úkonem, ale je nezákonným zásahem.

Žalobou se žalobce domáhal doručení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného tak, aby se zmocněnkyně žalobce mohla s uvedeným rozhodnutím seznámit a vycházet z jeho obsahu při sepisu odvolání. Neseznámení zmocněnkyně s rozhodnutím a tedy nemožnost sepisu odvolání dle tvrzení žalobce vedlo ke zkrácení žalobce na jeho právech, zejména pak na právu na obhajobu. Eventuálním návrhem se žalobce domáhal prohlášení zásahu žalovaného za nezákonný. Současně s výše uvedeným se žalobce domáhal i náhrady nákladů řízení.

C. Vyjádření žalovaného

Žalovaný navrhl, aby soud vedené řízení o žalobě zastavil postupem podle ustanovení § 47 písm. b) s. ř. s.

Žalovaný Městský úřad Litovel se k podané žalobě vyjádřil v podání ze dne 29. 7. 2017, doručeném soudu dne 31. 7. 2017. V uvedeném rozporoval tvrzení žalobce, že rozhodnutí v řízení o přestupku žalobce bylo doručováno pouze žalobci, jelikož uvedené rozhodnutí doručil správní orgán taktéž panu V. Z., zmocněnci zástupkyně žalobce, kterému byla po neúspěšném doručování písemnost dne 16. 6. 2017 uložena u doručovatele a následně dne 29. 6. 2017 vhozena do domovní schránky.

Žalovaný dále uvedl, že v okamžiku zjištění pochybení, které spočívalo v nedoručení rozhodnutí zástupkyni žalobce, tento svůj nesprávný postup žalovaný napravil a dne 13. 7. 2017 zmíněné rozhodnutí zmocněnkyni žalobce doručil do datové schránky. Návrh žalobce na vydání rozhodnutí soudu, které by spočívalo v příkázání doručení uvedeného rozhodnutí zmocněnkyni žalobce pak žalovaný označil za nedůvodné, a to z toho důvodu, že jmenované bylo uvedené rozhodnutí již doručeno.

Eventuální návrh žalobce na vydání rozhodnutí, kterým by byl prohlášen postup žalovaného za nezákonný zásah, spočívající v nedoručení předmětného rozhodnutí zmocněnkyni žalobce, označil žalovaný ve svém vyjádření rovněž jako nedůvodný, jelikož zmocněnkyni žalobce bylo již uvedené rozhodnutí doručeno.

Na základě výše uvedených skutečností navrhl žalovaný, aby soud postupem dle ustanovení § 47 písm. b) s. ř. s. zastavil řízení, jelikož důvod soudního řízení odpadl vzhledem k tomu, že úkon byl již správním orgánem proveden, když tento doručil předmětné rozhodnutí.

D. Obsah správního spisu

Ze správního spisu žalovaného vyplývá, že mu byl Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie olomouckého kraje, dne 28. 11. 2016 oznámen přestupek, z jehož spáchání byl podezřelý žalobce. Přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu měl podezřelý spáchat tím, že dne 23. 11. 2016 v 15:43 hodin v obci Luká ve směru jízdy k obci Konice při řízení vozidla RZ: X překročil povolenou rychlost, když mu byla v kontrolovaném úseku s nevyšší povolenou rychlostí 50 km/h naměřena radarem Ramer 10 C rychlost 76 km/h (po odečtu 73 km/h). V oznámení bylo dále uvedeno, že při projednávání přestupku bylo zjištěno, že se takového jednání dopustil žalobce opakovaně v průběhu dvanácti předcházejících měsíců.

Řízení o výše uvedeném přestupku žalobce bylo zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku žalobci dne 19. 12. 2016. Současně s oznámením o zahájení řízení byl žalobce předvolán k ústnímu jednání o přestupku, jehož konání bylo stanoveno na den 18. 1. 2017 v 9:00 hodin. Žalobce byl spolu s doručeným oznámením poučen, že v případě, kdy by se nemohl ze závažných důvodů dostavit ve stanovenou dobu k ústnímu jednání, je jeho povinností se bezodkladně a s uvedením důvodů prokazatelným způsobem správnímu orgánu omluvit. Oznámení obsahovalo dále poučení o důsledcích nedostavení se k ústnímu jednání a o možnosti účastníka nechat se v řízení zastupovat advokátem či jiným zvoleným zástupcem, přičemž zmocnění k zastupování je třeba prokázat plnou mocí.

Správní orgán provedl předvolání svědků k podání svědecké výpovědi v rámci ústního jednání ve věci shora uvedeného přestupku žalobce, konkrétně byl k podání svědecké výpovědi předvolán pprap. Bc. T. V., oddělení silničního dohledu, Policie České republiky, a pprap. M. D., oddělení silničního dohledu, Policie České republiky. Předvolání bylo oběma svědkům doručeno dne 7. 12. 2016.

Z vedeného správního spisu vyplývá, že žalovanému bylo plnou mocí ze dne 2. 1. 2017 prokázáno oprávnění Ing. Š. Š., bytem K. 183, U. B., zastupovat žalobce v řízení před správním orgánem. V uvedené plné moci žalobce bylo dále výslovně zmocněnkyni umožněno dále pro zastupování žalobce v předmětném řízení zmocnit jinou osobu. Plnou mocí ze dne 17. 1. 2017 bylo pak žalovanému prokázáno oprávnění pana V. Z., bytem J. 32/96, O., k zastupování Ing. Š. Š. ve vedeném řízení o přestupku.

Dne 18. 1. 2017 se konalo ústní projednání přestupku žalobce, k němuž se dostavil jako zmocněnec pan V. Z. V rámci dokazování byl zmocněnec jako zástupce obviněného seznámen se spisovým materiálem a poučen o právech a povinnostech obviněného. Následně prohlásil, že porozuměl sdělenému obvinění, k seznámení s přestupkovým spisem mu byl poskytnut dostatek času a nebyly mu známe žádné zákonné překážky, které by mu bránily v projednání věci. Zmocněnci byla poskytnuta kopie správního spisu. Dále byl v rámci dokazování proveden výslech svědka Bc. pprap. T. V., o němž byl sepsán protokol. Vzhledem k omluvě dalšího předvolaného svědka, pprap. M. D., bylo v ústním projednání pokračováno dne 22. 2. 2017, což bylo oznámeno panu V. Z. jako zástupci žalobce vyrozuměním doručeným dne 17. 2. 2017. Zmocněnec byl v uvedeném vyrozumění poučen, že v případě, kdy by se nemohl ze závažných důvodů dostavit ve stanovenou dobu k ústnímu jednání, je jeho povinností se bezodkladně a s uvedením důvodů prokazatelným způsobem správnímu orgánu omluvit. Oznámení obsahovalo dále poučení o důsledcích

nedostavení se k ústnímu jednání a o možnosti účastníka nechat se v řízení zastupovat advokátem či jiným zvoleným zástupcem, přičemž zmocnění k zastupování je třeba prokázat plnou mocí. K uvedenému jednání byl předvoláním doručeným mu dne 2. 2. 2017 předvolán pprap. M. D. Z protokolu o ústním projednání přestupku ze dne 22. 2. 2017 vyplývá, že žalobce ani jeho zástupce se na uvedené jednání nedostavili. V rámci dokazování byla provedena svědecká výpověď pprap. M. D., o níž byl sepsán protokol.

Žalovaný vydal dne 7. 6. 2017 rozhodnutí ve věci přestupku žalobce, v němž prohlásil vinu žalobce za spáchaný přestupek. Dle § 125c odst. 5 písm. f) a odst. 6 písm. c) bodu č. 1 zákona o silničním provozu pak žalovaný v rozhodnutí uložil žalobci pokutu ve výši 2.800 Kč a dále zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání 1 měsíce, a to s účinností od nabytí právní moci rozhodnutí. Současně byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení o přestupku v paušálně stanovené výši 1.000 Kč dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, v návaznosti na vyhlášku Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., o náhradě nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Rozhodnutí bylo dne 20. 6. 2017 doručeno žalobci. Zmocněnec pan V. Z. nebyl doručujícím orgánem zastižen, písemnost mu byla dne 16. 6. 2017 uložena a téhož dne byla jmenovanému zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti. Dne 26. 6. 2017 bylo pak panu V. Z. doručeno fikcí, předmětná písemnost mu byla následně dne 29. 6. 2017 vhozena do schránky.

Dne 3. 7. 2017 bylo žalovanému doručeno odvolání podané za žalobce Ing. Š. Š. proti rozhodnutí o přestupku žalobce, v němž mimo jiné uvedla, že jí jako zástupkyni žalobce nebylo výše uvedené rozhodnutí doručeno a vzhledem ke ztrátě vyhotovení rozhodnutí doručeného žalobci se s jeho obsahem nemohla seznámit. Podala proto blanketní odvolání, v němž současně požádala o doručení uvedeného rozhodnutí o přestupku. Rozhodnutí jí bylo dle správního spisu doručeno dne 13. 7. 2017.

E. Posouzení věci krajským soudem

Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále také "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Dle § 87 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje soud v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

S ohledem na závěr rozsudku NSS ze dne 25. 6. 2015, č. j. 2 As 190/2014 – 52, publikovaného pod č. 3289/2015 Sb. NSS, že „*doručení rozhodnutí není pouhým procesním úkonem technicky zajišťujícím průběh řízení, a tudíž lze proti němu brojit zásahovou žalobou,*“ vyhodnotil krajský soud podanou žalobu jako přípustnou co do požadavku, aby žalovanému bylo přikázáno doručit rozhodnutí zástupkyni

žalobce, přičemž přihlédl také ke skutečnosti, že v situaci, kdy rozhodnutí nebylo dosud řádně doručeno, nejsou dány jiné právní prostředky obrany ve smyslu § 85 s. ř. s.

Co do žalobního požadavku, aby bylo eventuálně určeno, že zásah spočívající v nedoručení rozhodnutí byl nezákonný (kde se žalobce evidentně inspiroval závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014 č. j. 1 Afs 60/2014 – 48) musí však krajský soud akcentovat subsidiární povahu zásahové žaloby vůči možnosti ochrany žalobou proti rozhodnutí správního orgánu (§ 85 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud již ve své dřívější judikatuře dovodil, že z ustanovení § 85 s. ř. s. plyne, že ve vztahu mezi žalobou proti rozhodnutí a žalobou proti nezákonnému zásahu správního orgánu má primát žaloba proti rozhodnutí, zatímco možnost ochrany žalobou proti nezákonnému zásahu nastupuje teprve tehdy, pokud žaloba proti rozhodnutí nepřipadá v úvahu. Účastník řízení tedy nemůže volit, kterou z těchto žalob bude považovat za výhodnější a které řízení bude žalobou iniciovat (k tomu viz rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 – 42, č. 720/2005 Sb. NSS). Určujícím kritériem totiž není procesní taktika žalobce, ale povaha napadeného úkonu. Možnost podat žalobu proti nezákonnému zásahu nastupuje tehdy, když není možná ochrana jinými právními prostředky, včetně žaloby proti rozhodnutí (viz též rozsudek ze dne 30. 4. 2014, č. j. 6 Afs 46/2014 – 39).

Pokud tedy bylo předmětné rozhodnutí již řádně doručeno a bylo proti němu podáno odvolání, je na odvolacím správním orgánu, aby o tomto odvolání rozhodl, a jeho rozhodnutí může být napadeno žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Žaloba na ochranu před nezákonným je proto nepřipustná ve smyslu § 85 s. ř. s., a to i přesto, že je požadován výrok určovací (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 Azs 144/2015 – 130).

Proto krajský soud návrh na vydání eventuálního petitu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Krajský soud dále po posouzení skutkového stavu shrnuje, že žalobce v posuzované včasné žalobě neuplatňuje žádné argumenty, které by soud vedly k závěru o trvání nezákonného zásahu či hrozbě jeho opakování, jelikož rozhodnutí o přestupku, jehož nedoručení zmocněnkyni žalobce tento namítá, bylo žalovaným zmocněnkyni žalobce doručeno dne 13. 7. 2017. Soud tedy na základě zjištěného skutkového stavu shledal, že tvrzený nezákonný zásah žalovaného v době rozhodování soudu netrval a nehrozilo ani jeho opakování. Žalobu (co do požadavku, aby soud žalovanému přikázal doručit předmětné rozhodnutí zástupkyni žalobce) proto posoudil jako nedůvodnou a v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 s. ř. s. tuto zamítl.

Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 22. srpna 2017

Za správnost vyhotovení:
M. Ch.

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu